

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **Ing. J. Z.**, zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Juříčkem se sídlem Údolní 5, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy** (dříve Ministerstvu dopravy a spojů) se sídlem nář. Ludvíka Svobody 12, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy a spojů ze dne 20. 12. 2001 č.j. 26 288/01-RK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 28. 2. 2002 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí ministra dopravy a spojů, jak je specifikováno v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo podle ust. § 17 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, zřízeno věcné břemeno užívání pozemku p. č. X v k. ú. S., městská část B. – S., pro výkon vlastnického práva ke stavbě dálnice D 1-0131 B. – j. – H., která byla povolena k trvalému užívání kolaudačním rozhodnutím býv. Národního výboru města Brna, odborem dopravy č.j. Dopr. 14/54/4417/83-kom. ze dne 6. 9. 1983. Obsahem věcného břemene je povinnost vlastníků shora uvedeného pozemku (žalobce a každého dalšího vlastníka) trpět na předmětném pozemku stavbu dálnice, její provoz, opravy a údržbu. Věcné břemeno bylo zřízeno na celé parcele p. č. X v k. ú. S. o výměře 1716 m², zapsané na L. V. č. 25 pro k. ú. S., ve prospěch Ředitelství silnic a dálnic ČR se sídlem v Praze 4, Na Pankráci 546/56, které je pověřeno výkonem vlastnických práv státu ke stavbám dálnic. Vlastníci pozemku se zdrží veškerých činností, které by mohly ztěžovat výkon vlastnického práva ke stavbě dálnice, zejména umístování věcí na pozemku, nad a pod pozemkem a jakýchkoli úprav pozemku. V rozhodnutí byla dále stanovena jednorázová náhrada za zřízení věcného břemene.

Věc nebyla Vrchním soudem v Praze skončena do 31. 12. 2002 a proto podle ust. § 132 zákona č. 150/2002 Sb. (dále jen „s. ř. s.“) přešla na Nejvyšší správní soud.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 3. 2003 č. j. 7 A 23/2002 - 36 rozhodl tak, že žalobu odmítl a rozhodl o nákladech řízení. K odmítnutí žaloby došlo proto, že podle názoru Nejvyššího správního soudu se jedná o věc soukromoprávní, kterou projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení podle části páté občanského soudního řádu (ve znění zákona č. 151/2002 Sb.).

Usnesením zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 16. 11. 2005 č. j. Konf 84/2005 - 11 bylo rozhodnuto tak, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci žaloby proti rozhodnutí ministra dopravy a spojů ze dne 20. 12. 2001 č.j. 26 288/01-RK, o zřízení věcného břemene, je soud ve správním soudnictví. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2003 č. j. 7 A 23/2002 - 36 bylo v tomto rozsahu zrušeno.

Dnem 1. 1. 2007 nabyl účinnosti zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).

Tento zákon v ust. § 28 odst. 1 stanoví, že k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednávána v občanském soudním řízení (poznámkou pod čarou odkazující na § 244 až 250 občanského soudního řádu), je v prvním stupni příslušný krajský soud.

Ve společných, přechodných a závěrečných ustanoveních tohoto zákona se v § 30, uvádí, že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu.

V souvislosti s touto novou právní úpravou rozhodl zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, usnesením ze dne 8. 6. 2007 č. j. Konf 4/2007 - 6 tak, že počínaje účinností zákona o vyvlastnění (zákon č. 184/2006 Sb.), tj. ode dne 1. ledna 2007, zanikla příslušnost správních soudů k přezkumu zákonitosti rozhodnutí o vyvlastnění ve správním soudnictví. K řízení jsou příslušné soudy v občanském soudním řízení, a to soudy krajské, které přitom procesně postupují podle části páté občanského soudního řádu (§ 244 a násl. o. s. ř.). To, že vyvlastňovací správní akt byl vydán před rozhodným datem, na tom nic nemění, protože zákon o vyvlastnění tuto otázku v přechodných ustanoveních nijak odchylně neřešil; proto se od rozhodného data užije v plném rozsahu nová právní úprava.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že právní názor zvláštního senátu je třeba aplikovat nejen ve věcech vyvlastnění, ale i ve věcech zřízení věcného břemene, které je omezením vlastnického práva k pozemku.

Vzhledem k této nové právní úpravě Nejvyšší správní soud není příslušný k tomu, aby rozhodl o žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí ministra dopravy a spojů o zřízení věcného břemene. Proto byla žaloba odmítnuta podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s.

Žalobce se poučuje, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu ke Krajskému soudu v Brně (§ 28 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., § 250 odst. 2 o. s. ř.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

